

Słubice, dnia 24.08.2012 r.

Pan
Rafał Dydak
Skarbnik Gminy
w miejscu

KW.1712.2.2012.JC

Zalecenia pokontrolne

Na podstawie upoważnienia Burmistrza Słubic K.077.42.2012 z dnia 11 maja 2012 r. przeprowadzono kontrolę w Wydziale Finansowo – Księgowym Urzędu Miejskiego w Słubicach.

Celem kontroli było zbadania prowadzenia postępowań, określonych przez ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa zwanej dalej o.p. (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm.) w zakresie podatku od nieruchomości, w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2011 r. Przy wydawaniu zaleceń obowiązuje jednolity tekst ustawy Ordynacja Podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749).

Czynności kontrolne trwały od 14 maja do 15 czerwca 2012 r.

Wyniki kontroli zawarte zostały w protokole z dnia 17 lipca 2012 r.

W trakcie kontroli stwierdzono następujące nieprawidłowości:

1. Z ustaleń kontroli wynika, że w 2011 r. nie przeprowadzono żadnej kontroli podatkowej. Powyższe narusza art. 281 § 1 i 2 ustawy o.p. zgodnie z którym organy podatkowe pierwszej instancji, przeprowadzają kontrolę podatkową u podatników i inkasentów oraz następców prawnych. Celem kontroli podatkowej jest sprawdzenie, czy kontrolowani wywiązują się z obowiązków wynikających z przepisów prawa podatkowego.

Zalecenie

Zorganizować i wdrożyć system kontroli podatkowej stosownie do wymogów art. 281 § 1 i 2 ustawy Ordynacja podatkowa.

2. Kontrola wykazała, że deklaracje składane przez podatników i decyzje ustalające wysokość zobowiązania podatkowego gromadzone są w teczkach aktowych w których brak spisów spraw, co narusza § 39 ust. 1 pkt 1 instrukcji kancelaryjnej wprowadzonej Rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 2011 r. w sprawie instrukcji kancelaryjnej, jednolitych rzeczowych wykazów akt oraz instrukcji w sprawie organizacji i zakresu działania archiwów zakładowych (Dz. U. z 2011 Nr 14 poz. 67). Zgodnie z tym przepisem, teczka aktowa powinna zawierać spis spraw, zawierający dane określone w § 53 ust. 1 pkt 1 i 2. Brak spisów spraw kontrolowane P. L. Sz. i P. T. O. tłumaczą bardzo dużą liczbą decyzji wydawanych w trakcie roku.

Zalecenie

Przestrzegać postanowień Instrukcji kancelaryjnej, wprowadzonej rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 2011 r. w sprawie instrukcji kancelaryjnej, jednolitych rzeczowych wykazów akt oraz instrukcji w sprawie organizacji i zakresu działania archiwów zakładowych (Dz. U. z 2011 Nr 14 poz. 67). Stosownie do § 39

ust. 1 pkt 1 instrukcji kancelaryjnej, prowadzone teczki aktowe uzupełnić o spisy spraw.

3. Kontrolująca ustaliła, że podatnik wymieniony w wierszu 1 tabeli nr 2 (str. 4 protokołu kontroli) jest przedsiębiorcą zarejestrowanym w KRS od 30.11.2006 r. jako sp. z o. o. W deklaracji na 2011 r. wykazuje on grunty w pozycji pozostałe grunty, ze stawką podatku 0,30 zł. oraz budynki w pozycji pozostałe ze stawką podatku 6,92 zł. Jak wynika z art. 1a ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U.2010.95.613 j.t.) grunty i budynki będące w posiadaniu przedsiębiorcy są uznawane za związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Z wyjaśnień pracownika P. L. Sz. wynika, że w stosunku do podatnika nie podejmowano żadnych działań w ramach czynności sprawdzających, ponieważ osoba reprezentująca spółkę przy wypełnianiu deklaracji w tut. organie podatkowym oświadczyła, że nie prowadzi działalności gospodarczej i nie jest przedsiębiorcą. Tak więc istnieje niezgodność między ustnym oświadczeniem podatnika, a danymi wynikającymi z KRS, co do posiadania przez podatnika statusu przedsiębiorcy. Nieprawidłowym działaniem było również to, że informacje przekazane pracownikowi przez podatnika nie zostały utrwalone na piśmie. Taki sposób działania wynika z zasady pisemności wyrażonej w art. 126 ustawy o.p. i art. 280 cyt. ustawy o.p., zgodnie z którym do czynności sprawdzających stosuje się przepisy rozdziału 9 działu IV. W myśl zamieszczonego w tym rozdziale art. 172 § 1 „Organ podatkowy sporządza zwięzły protokół z każdej czynności postępowania, mającej istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, chyba że czynność została w inny sposób utrwalona na piśmie”.

W przypadku ww. podatnika istnieje także niezgodność między oznaczeniem przedsiębiorcy w deklaracji podatkowej, a oznaczeniem przedsiębiorcy w umowach dzierżawy gruntu zawartych z gminą (gruntów wykazanych w deklaracji podatkowej). W deklaracji przedsiębiorca podaje, że jest sp. z o.o. natomiast umowy dzierżawy zawiera sp. z o.o. w organizacji i osoba fizyczna.

Ponadto w deklaracji przedsiębiorca nie podał Nr Identyfikacji Podatkowej. Obowiązek posiadania przez podatnika Nr NIP wynika z art. 2 ust. 1 z dnia 13 października 1995 r. ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz.U.2004.269.2681 j.t.). W myśl tego przepisu osoby fizyczne, osoby prawne oraz jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, które na podstawie odrębnych ustaw są podatnikami, podlegają obowiązkowi ewidencyjnemu.

Zalecenie

Wyjaśnić wyżej opisane niezgodności w ramach czynności sprawdzających lub kontrolnych.

4. Podatnik wymieniony w wierszu 2 tabeli nr 2, na str. 4 protokołu kontroli, do korekty deklaracji nie dołączył uzasadnienia. W myśl art. 81 § 2 ustawy o.p. skorygowanie deklaracji, następuje przez złożenie korygującej deklaracji wraz z dołączonym pisemnym uzasadnieniem przyczyn korekty. Pani L. Sz. wyjaśnia, że nie żądała uzasadnienia korekty, ponieważ zmiana potwierdzona była, znajdującym się w gminie aktem notarialnym.

Zalecenie

Przestrzegać postanowień art. 81 § 2 ustawy o.p. zgodnie z którym do deklaracji korygującej powinno być dołączone pisemne uzasadnienie przyczyn korekty. W przypadku braku uzasadnień, wzywać podatników do ich uzupełnienia, działając na podstawie art. 274a i art. 81 w zw. z art. 155 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa i art. 6 ust. 9 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych¹ (tekst jedn.: Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613).

5. Przeprowadzona przez kontrolującą, analiza merytoryczna korekt, podatnika wymienionego w wierszu 9 tabeli nr 2, na str. 4 protokołu kontroli i porównanie danych w nich zawartych ze znajdującymi się w dokumentacji aktami notarialnymi wykazała, że podatnik w deklaracji wykazał powierzchnię budynków większą o 3 m² niż wynika to z aktów notarialnych.

Zalecenie

Wykonując czynności sprawdzające, stosownie do art. 272 pkt 3 ustawy o.p., składane przez podatników deklaracje weryfikować z dostępnymi dokumentami.

6. Stosownie do postanowień art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287 ze zm.) podstawę wymiaru podatków stanowią dane zawarte w ewidencji gruntów i budynków. Porównując deklaracje z danymi zawartymi w ewidencji gruntów, w dwóch przypadkach kontrolująca stwierdziła niezgodność powierzchni gruntów. Powierzchnie gruntów wykazane w deklaracji są mniejsze o:

- 51 m² (przedsiębiorca wymieniony w wierszu 2 tabeli nr 4 (str. 8 i 9 protokołu kontroli),
- 3.017 m² (przedsiębiorca wymieniony w wierszu 4 tabeli nr 4 (str. 8 i 9 protokołu kontroli).

W trakcie trwania kontroli osoba upoważniona do reprezentacji przedsiębiorcy z wiersza 4 tabeli nr 4, złożyła deklarację na podatek rolny za rok 2010, 2011, 2012 wykazując grunty rolne kl. VI o powierzchni 0,3017 ha.

Brak wychwycenia różnicy 51 m² Pani L. Sz. tłumaczy tym, że przedsiębiorca posiada liczne nieruchomości, w związku z tym wychwycenie różnicy powierzchni na podstawie wypisów z ewidencji gruntów, które docierają do Wydziału Finansowo-Księgowego było trudne.

Zalecenie

W związku z opisanymi wyżej różnicami w powierzchni gruntów u przedsiębiorcy z wiersza 2 tabeli nr 4, stosownie do art. 272 pkt 3 ustawy o.p. dokonać czynności sprawdzających, mających na celu ustalenie stanu faktycznego w zakresie niezbędnym do stwierdzenia zgodności z przedstawionymi dokumentami.

W załączniku do zaleceń przedkładam wypis z ewidencji gruntów, z którego wynika ustalona przez kontrolującą powierzchnia gruntów, będących własnością przedsiębiorcy.

W przyszłości, dane zawarte w deklaracjach, weryfikować ze stanowiącymi podstawę wymiaru podatków danymi, zawartymi w ewidencji gruntów i budynków.

7. Załącznikiem nr 1 do uchwały Rady Miejskiej w Słubicach Nr LVI/532/10 z dnia 28 października 2010 r. w sprawie określenia wzorów formularzy, niezbędnych do

wymiaru i poboru podatku od nieruchomości, rolnego i leśnego, określone zostały dane, które podatnik powinien przekazać organowi podatkowemu składając deklarację na podatek od nieruchomości. Pozwalają one organowi podatkowemu na weryfikację w trakcie wykonywania czynności sprawdzających i kontrolnych. Stosownie do art. 272 pkt 2 ustawy o.p. organy podatkowe pierwszej instancji, dokonują czynności sprawdzających, mających na celu stwierdzenie formalnej poprawności dokumentów. Deklaracje złożone przez podatników wymienionych w wierszach 1, 4 i 9 tabeli nr 2 protokołu kontroli nie zawierają wszystkich danych wymaganych ww. uchwałą.

- wiersz 1 - brak identyfikatorów działek, brak Nr Identyfikacji Podatkowej,
- wiersz 4 - brak miejsc położenia przedmiotów opodatkowania i identyfikatorów nieruchomości,
- wiersz 9 - brak identyfikatorów działek, nr ksiąg wieczystych nieruchomości, nie podano rodzaju własności/posiadania.

Brak działań w zakresie ww. błędów formalnych P. L. Sz. tłumaczy następująco:

„Do sprawdzenia deklaracji odniosłam się w zakresie zadeklarowanych kwot podatku, ponieważ uważałam, że najbardziej istotnym elementem w deklaracji jest prawidłowe wyliczenie podatku przez deklarowany podmiot. Ponadto z uwagi na dużą ilość podatników i spiętrzenie się wykonywanej pracy w tym okresie nie byłam ich w stanie sprawdzić ze względów - błędów formalnych takich jak identyfikatorów działek itp..”

Zalecenie

Wypełniając dyspozycję art. 272 pkt 2 ustawy o.p. dokonywać czynności sprawdzających złożonych deklaracji podatkowych m. in. pod kątem formalnej poprawności dokumentów. W przypadku braków formalnych działając na podstawie art. 274 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa, art. 6 ust. 9 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych i uchwały Rady Miejskiej w Słubicach Nr LVI/532/10 z dnia 28 października 2010 r. w sprawie określenia wzorów formularzy, niezbędnych do wymiaru i poboru podatku od nieruchomości, rolnego i leśnego, zwracać się do podatników o uzupełnienie brakujących danych.

8. Kontrola wykazała, że decyzje ustalające wysokość zobowiązania podatkowego dla współwłasności, zestawione w tabeli nr 5 (str. 12 protokołu kontroli) nie zostały dostarczone wszystkim współwłaścicielom. Zgodnie z art. 3 ust. 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, nieruchomość stanowiąca współwłasność, stanowi odrębny przedmiot opodatkowania, a obowiązek podatkowy ciąży solidarnie na wszystkich współwłaścicielach. Zgodnie z art. 133 Ordynacji podatkowej stroną postępowania jest m. in. podatnik. Zaś podatnikiem jest – zgodnie z art. 7 ust. 1 ww. ustawy – osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, podlegająca na mocy ustaw podatkowych obowiązkowi podatkowemu. W sytuacji opisanej w protokole kontroli, zgodnie z art. 92 § 1 ustawy o.p., za zobowiązania podatkowe są odpowiedzialni tylko podatnicy, którym doręczono decyzje. Bowiernie z przepisu tego wynika, że jeżeli, zgodnie z ustawami podatkowymi, podatnicy ponoszą solidarną odpowiedzialność za zobowiązania podatkowe, a zobowiązania te powstają w sposób przewidziany w art. 21 § 1 pkt 2 (doręczenie decyzji ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego) odpowiedzialnymi solidarnie są podatnicy, którym doręczono decyzję.

Niedostarczenie decyzji wszystkim stronom postępowania Pani T. O. tłumaczy następująco: *”Sugerowałam się tym, iż płatnik otrzymując decyzję poinformuje pozostałych współwłaścicieli”*.

Zalecenie

Wypełniając dyspozycję art. 3 ust. 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, z której wynika, że nieruchomości stanowiąca współwłasność, stanowi odrębny przedmiot opodatkowania, a obowiązek podatkowy ciąży solidarnie na wszystkich współwłaścicielach, decyzje ustalające wysokość zobowiązania podatkowego doręczać wszystkim współwłaścicielom.

9. W trakcie kontroli stwierdzono, że decyzje wymienione w wierszach 2-5 tabeli nr 5 (str. 12 protokołu) oraz w tabeli nr 7 (wiersze 2, 3, 4, 5 i poz. 2 wierszy 6 i 7) wydane zostały w związku ze zmianami właścicieli przedmiotu opodatkowania lub zbyciem bądź nabyciem nieruchomości w trakcie roku. Podatnicy nie wywiązali się z wynikającego z art. 6 ust. 6 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych obowiązku złożenia informacji o zmianach. Z treści decyzji wynika, że wydane zostały one na podstawie zawiadomień z ewidencji gruntów, aktów notarialnych lub umów dzierżawy.

Brak informacji podatników wymaganych art. 6 ust. 6 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, które powinny być podstawą ustalenia wysokości zobowiązania podatkowego P. T.O. i L. Sz. tłumaczą następująco:

„Dokonując ustalenia wysokości zobowiązania podatkowego opieraliśmy się na prawomocnych dokumentach dowodowych tj. akt notarialny, zawiadomienia ze Starostwa Powiatowego ze Słubic, z których to dokumentów wynika prawidłowy metraż do ustalenia zobowiązania podatkowego. Skoro organowi podatkowemu znany był przedmiot i podmiot opodatkowania z w/w dokumentów, z uwagi na upływ czasu w załatwieniu spraw nie wzywałam do złożenia informacji.”

Ustalenie wysokości zobowiązań podatkowych, bez uwzględnienia danych zawartych w informacjach podatników stanowi naruszenie art. 21 § 5 ustawy o.p. z którego wynika, że „Jeżeli przepisy prawa podatkowego nakładają na podatnika obowiązek złożenia deklaracji (z art. 3 pkt 5 wynika, że deklaracją jest również informacja) to wysokość zobowiązania podatkowego, ustala się zgodnie z danymi zawartymi w deklaracji, chyba że przepisy szczególne przewidują inny sposób ustalenia wysokości zobowiązania podatkowego albo w toku postępowania podatkowego stwierdzono, że dane zawarte w deklaracji, mogące mieć wpływ na wysokość zobowiązania podatkowego, są niezgodne ze stanem faktycznym.

Zalecenie

Stosownie do wymogów art. 21 § 5 ustawy o.p, wysokość zobowiązania podatkowego, ustalać na podstawie danych zawartych w informacjach składanych przez podatników. W przypadku niewywiązania się przez podatnika z obowiązku złożenia informacji, wezwać podatnika do jej złożenia na podstawie art. 274a w zw. z art. 155 ustawy O.p. i art. 6 ust. 6 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 r., Nr 121, poz. 844 ze zm.) oraz uchwały Rady Miejskiej w Słubicach Nr LVII/532/10 z dnia 28 października 2010 r. w sprawie określenia wzorów formularzy, niezbędnych do wymiaru i poboru podatku od nieruchomości, rolnego i leśnego.

10. Przeprowadzając kontrolę ustalono, że decyzje wymienione w wierszach 2-5 tabeli nr 5 (str. 12 protokołu), wierszu 3 tabeli nr 6 (str. 17 protokołu) oraz w tabeli nr 7 (wiersze 2, 3, 4, 5 i poz. 2 wierszy 6 i 7) wydane zostały z naruszeniem procedur określonych ustawą o.p., dotyczących prowadzenia postępowań podatkowych.

Zgodnie z art. 207 § 2 ww. ustawy, decyzja kończy postępowanie w danej instancji. Jak wynika z dokumentów przed wydaniem ww. decyzji, nie prowadzono postępowań zgodnie z wymogami ustawy o.p. Prowadząc postępowania z urzędu nie wydano postanowień wymaganych art. 165 § 2 ustawy. Nie zapewniono stronom

czynnego udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji nie umożliwiono im wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Powyższym działaniem naruszono art. 123 § 1 i art. 200 § 1 ustawy o.p.

Z wyjaśnień P. T. O i L. Sz. wynika, że nie prowadzono postępowań:
„ponieważ w przypadku przeprowadzanych postępowań podatkowych w każdej sprawie spowodowałoby negatywne skutki :

- *niezadowolenie podatników z uwagi na co najmniej dwukrotne ich wezwanie i opóźniony termin załatwienia ich sprawy,*
- *opóźniona ściagalność należności zobowiązań.”*

Zalecenie

Wydając decyzje ustalające wysokość zobowiązania podatkowego, stosować procedury określone ustawą o.p. Prowadząc postępowania z urzędu stosownie do art. 165 § 2 ustawy wydawać postanowienia. Realizując postanowienia art. 123 § 1 i art. 200 § 1 ustawy o.p. na każdym etapie postępowania zapewniać stronom możliwość czynnego udziału, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

11. Z ustaleń kontroli wynika, że decyzje wymienione w tabeli nr 5, 6 i 7 protokołu kontroli, nie zawierają wymaganego art. 210 § 1 pkt 6 uzasadnienia prawnego. Natomiast uzasadnienia faktyczne są lakoniczne i nie spełniają wymogów art. 210 § 4 zgodnie z którymi, uzasadnienie faktyczne decyzji zawiera w szczególności wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, którym dał wiarę, oraz przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności. Brak uzasadnienia prawnego P. T. O. i L. Sz. tłumaczą powołaniem prawidłowego przepisu w podstawie prawnej.

Zalecenie

Wydając decyzje ustalające wysokość zobowiązania podatkowego przestrzegać postanowień art. 210 § 1 pkt 6 zgodnie z którym decyzja powinna zawierać uzasadnienie faktyczne i prawne. Stosownie do wymogów art. 210 § 4 w uzasadnieniu faktycznym decyzji zamieszczać w szczególności wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, którym dał wiarę, oraz przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności. Natomiast w uzasadnieniu prawnym, wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji z przytoczeniem przepisów prawa.

12. Kontrola wykazała, że w decyzji z wiersza 2 tabeli nr 6 (str. 16 i 17 protokołu) oraz w decyzjach wymienionych jako drugie w wierszach 1, 6, 7 i 8 tabeli nr 7 w sprawie zmiany wymiaru podatku, nie powołano w podstawie prawnej art. 254 o.p., upoważniającego organ podatkowy do zmiany decyzji ostatecznej. W myśl tego przepisu decyzja ostateczna, ustalająca lub określająca wysokość zobowiązania podatkowego na dany okres, może być zmieniona przez organ podatkowy, który ją wydał, jeżeli po jej doręczeniu nastąpiła zmiana okoliczności faktycznych mających wpływ na ustalenie lub określenie wysokości zobowiązania, a skutki wystąpienia tych okoliczności zostały uregulowane w przepisach prawa podatkowego obowiązujących w dniu wydania decyzji. Przepisem prawa podatkowego, o którym mowa wyżej, jest art. 6 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych normujący skutki prawne związane ze zmianą okoliczności faktycznych. Zgodnie z tym art. „jeżeli w trakcie roku podatkowego zaistniało zdarzenie mające wpływ na wysokość opodatkowania w tym roku,

a w szczególności zmiana sposobu wykorzystywania przedmiotu opodatkowania lub jego części, podatek ulega obniżeniu lub podwyższeniu, poczynając od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło to zdarzenie”. W związku z powyższym w podstawach prawnych ww. decyzji należało poza art. 254 o.p., powołać art. 6 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. W decyzji z wiersza 2 tabeli nr 6 oraz w decyzjach wymienionych jako drugie w wierszach 1, 6, 7 i 8 tabeli nr 7 przywołano cały art. 6, a w decyzji z wiersza 3 tabeli nr 6 przywołano art. 6 ust. 4 zamiast art. 6 ust. 3. Przywołanie art. 6 ust. 4 zamiast art. 6 ust. 3 kontrolowana T. O. tłumaczy pomyłką.

Brak w podstawie prawnej art. 254 ustawy o.p. i art. 6 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych P. T. O. i L. Sz. tłumaczą, iż sugerowały się tym, iż jest to nowy wymiar podatku od nieruchomości.

Brak w podstawach prawnych ww. decyzji art. 254 ustawy o.p. i art. 6 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych stanowi naruszenie art. 210 § 1 pkt. 4 ustawy o.p. zgodnie z którym decyzja zawiera powołanie podstawy prawnej.

Zalecenie

W podstawach prawnych decyzji powoływać prawidłowe przepisy ordynacji podatkowej i ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

13. Z dokumentów wynika, że informacje podatników będące podstawą wydania decyzji wymienionych w wierszu 2 tabeli nr 6, wierszach 1 i 8 tabeli nr 7 nie zawierają pieczęci wpływu wymaganej § 42 ust. 2 Instrukcji kancelaryjnej wprowadzonej Rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 2011 r. w sprawie instrukcji kancelaryjnej, jednolitych rzeczowych wykazów akt oraz instrukcji w sprawie organizacji i zakresu działania archiwów zakładowych (Dz. U. z 2011 Nr 14 poz. 67).

Jak wynika z ustaleń kontroli informacje te nie zostały zarejestrowane w rejestrze przesyłek (PROTON). Powyższe stanowi naruszenie:

- § 42 ust. 2 w związku z § 7 pkt. 6 Instrukcji kancelaryjnej, mówiącego o konieczności zamieszczania pieczęci wpływu o określonej treści,
- § 40 ust. 1 Instrukcji kancelaryjnej, w myśl którego przesyłki wpływające, rejestruje punkt kancelaryjny (zgodnie z regulaminem organizacyjnym wieloosobowe stanowisko ds. obsługi kancelaryjnej-OK),
- § 1 ust. 2 zarządzenia nr 132/08 Kierownika Urzędu Miejskiego w Słubicach z dnia 24 października 2008 r. zgodnie z którym istnieje obowiązek rejestracji dokumentów w systemie elektronicznym PROTON.

Brak pieczęci wpływu na informacjach Pani T.O. i P L. Sz. tłumaczą niedopatrzeniem.

Zalecenie

Stosownie do ww. przepisów wszystkie dokumenty wpływające do wydziału rejestrować w rejestrze przesyłek (PROTON).

14. Z ustaleń kontroli wynika, że po otrzymaniu ze Starostwa Powiatowego w Słubicach zawiadomienia o zmianie właścicieli gruntu i posadowionego na nim budynku bez wyegzekwowania od podatnika informacji wymaganej art. 6 ust. 6 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, wydano decyzję wymienioną w wierszu 4 tabeli nr 7. Powierzchnia gruntów wykazana w decyzji wymiarowej jest zgodna z powierzchnią w wykazaną w zawiadomieniu. Natomiast w materiale

dowodowym brak powierzchni użytkowej budynku, stanowiącej podstawę opodatkowania. Kontrolowana L. Sz. wyjaśniła, że powierzchnię użytkową budynku ustaliła w oparciu o posiadaną ewidencję podatkową. Jak ustaliła kontrolująca, dane te zgromadzone zostały na użytek innego postępowania podatkowego. Nie jest więc prawidłowym, aby podstawowe dane do ustalenia zobowiązania podatkowego pochodziły z dowodów zgromadzonych poza procedurą postępowania podatkowego. Powierzchnię należało ustalić stosownie do art. 21 § 5 ustawy o.p., z przepisu tego wynika, że „Jeżeli przepisy prawa podatkowego nakładają na podatnika obowiązek złożenia deklaracji (z art. 3 pkt 5 wynika, że deklaracją jest również informacja) to wysokość zobowiązania podatkowego, o którym mowa w § 1 pkt 2, ustala się zgodnie z danymi zawartymi w deklaracji, chyba że przepisy szczególne przewidują inny sposób ustalenia wysokości zobowiązania podatkowego albo w toku postępowania podatkowego stwierdzono, że dane zawarte w deklaracji, mogące mieć wpływ na wysokość zobowiązania podatkowego, są niezgodne ze stanem faktycznym.

Zalecenie

Stosownie do wymogów 21 § 5 ustawy o.p., wysokość zobowiązania podatkowego ustalać na podstawie danych zawartych w informacji podatnika, zgromadzonej w toku zbierania dowodów, w postępowaniu podatkowym dotyczącym wydania konkretnej decyzji podatkowej.

15. Sprawdzając postępowania w sprawie ulg w spłacie zobowiązań, kontrolująca ustaliła, że są one prowadzone zgodnie z procedurami określonymi w ustawie ordynacja podatkowa.

Zastrzeżenie może budzić jedynie zapis zawarty w postanowieniu z dnia 13 grudnia 2010 r., którym poinformowano podatnika o braku możliwości załatwienia sprawy w ustawowym terminie, ze względu na konieczność umożliwienia podatnikowi wypowiedzenia się w zakresie zgromadzonego materiału dowodowego. Zagwarantowany stronie (artykułem 200 § 1 ustawy o.p.), siedmiodniowy termin do wypowiedzenia się w sprawie zebranego materiału dowodowego, stosownie do postanowień art. 139 § 4 o.p., nie jest wliczany do terminów załatwienia sprawy, w związku z tym nie powinien stanowić uzasadnienia do przedłużenia postępowania.

Zalecenie

Sprawy dotyczące ulg podatkowych załatwiać w terminach określonych art. 139 § 1 ustawy o.p. w myśl, którego załatwienie sprawy wymagającej przeprowadzenia postępowania dowodowego, powinno nastąpić bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej - nie później niż w ciągu 2 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania.

16. Jak ustalono w trakcie kontroli windykacji zobowiązań podatkowych z tytułu podatku od nieruchomości, w przypadku wystąpienia zaległości podatkowych, upomnienia wysyłane są do podatników w terminie do 6 miesięcy od powstania zaległości. W jednym przypadku upomnienie wysłano po ponad 2 latach.

Najdłuższą bo ponad dwuletnią zwłokę w wystawieniu upomnienia Pani D. R. tłumaczy następująco: *„Ze względu na zmianę oprogramowania WIP z początkiem roku 2009 nie mogłam możliwie szybko prowadzić windykacji w stosunku do dłużników, ponieważ baza WIP wymagała uporządkowania, synchronizacji z programem POGRUN oraz usprawnienia pracy ze względu na bardzo dużą ilość podatników podatku od nieruchomości (ok. 7.000 tys.*

liczba podatników ciągle rośnie). Podczas pracy z nowym programem przez cały rok 2009 i 2010 wynikały nowe utrudnienia, które należało natychmiast konsultować z informatykiem (co zabierało bardzo dużo czasu), który można było wykorzystać na prowadzenie windykacji wobec dłużników (którzy ociągali się z płatnościami). Podatników monitorowałam na bieżąco o ile pozwalała na to sytuacja.”

Stosownie do § 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 listopada 2001 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. Nr 137, poz. 1541 ze zm.) wierzyciel jest obowiązany do systematycznej kontroli terminowości zapłaty zobowiązań pieniężnych. Jeżeli podatek nie został zapłacony w terminie, stosownie do § 3 ust. 1 ww. rozporządzenia, organ podatkowy wysyła upomnienie. Mając na uwadze postanowienia art. 18. ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U.2005.229.1954 j.t.), zgodnie z którym w postępowaniu egzekucyjnym odpowiednie zastosowanie mają przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, należy stosownie do art. 35 tej ustawy, działania prowadzić bez zbędnej zwłoki.

Zalecenie

Prowadząc windykacje należności podatkowych, przestrzegać postanowień § 2 i 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 listopada 2001 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. Nr 137, poz. 1541 ze zm.) z których wynika, że wierzyciel jest obowiązany do systematycznej kontroli terminowości zapłaty zobowiązań pieniężnych i wysyłania upomnień przypadku braku zapłaty podatku w terminie. Stosownie do art. 18. ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji ww. działania prowadzić bez zbędnej zwłoki.

17. Jak wykazała kontrolująca w tabeli nr 10 (str. 30 protokołu) przypis należności podatkowych ustalony w oparciu o deklaracje podatkowe złożone w styczniu 2011 r. został wprowadzony do ksiąg rachunkowych dopiero w lutym 2011 r.. Powyższe narusza art. 20 ust. 1 ustawy o rachunkowości zgodnie z którym do ksiąg rachunkowych okresu sprawozdawczego należy wprowadzić, w postaci zapisu, każde zdarzenie, które nastąpiło w tym okresie sprawozdawczym. Jak wynika § 2 Zał. nr 1 do zarządzenia (Ogólne zasady prowadzenia ksiąg rachunkowych) wprowadzonego zarządzeniem nr 62/10 Kierownika Urzędu Miejskiego w Słubicach z dnia 30 czerwca 2010 r. w sprawie wprowadzenia polityki rachunkowości, najkrótszym okresem sprawozdawczym jest miesiąc. Powyższa nieprawidłowość powoduje również, że naruszony został również art. 24. ust. 1 ustawy o rachunkowości, w myśl którego „Księgi rachunkowe powinny być prowadzone rzetelnie, bezbłędnie, sprawdzalnie i bieżąco”. Księgi rachunkowe uznaje się za rzetelne, jeżeli dokonane w nich zapisy odzwierciedlają stan rzeczywisty (art. 24 ust. 2). Księgi rachunkowe uznaje się za prowadzone bieżąco, jeżeli pochodzące z nich informacje umożliwiają sporządzenie w terminie obowiązujących jednostkę sprawozdań finansowych i innych, sprawozdań (art. 24 ust. 5 pkt. 1).

Zalecenie

Stosownie do art. 20 ust. 1 ustawy o rachunkowości do ksiąg rachunkowych okresu sprawozdawczego wprowadzić, w postaci zapisu, każde zdarzenie, które nastąpiło w tym okresie sprawozdawczym. Przestrzegać aby zgodnie z 24. ust. 1

ustawy o rachunkowości księgi rachunkowe prowadzone były rzetelnie i na bieżąco.

18. W trakcie kontroli ustalono, że podatnicy wymienieni w wierszach 1, 3, 4, 7, 8, 9 tabeli nr 8 i wierszach 1 oraz 5 tabeli nr 9 (str. 25-37 protokołu kontroli) posiadali nadpłaty na 1 stycznia lub 31 grudnia 2011 r.

Zgodnie z art. 76 § 1 ustawy o.p. „Nadpłaty wraz z ich oprocentowaniem podlegają zaliczeniu z urzędu na poczet zaległości podatkowych wraz z odsetkami za zwłokę, odsetek za zwłokę określonych w decyzji, o której mowa w art. 53a, oraz bieżących zobowiązań podatkowych, a w razie ich braku podlegają zwrotowi z urzędu, chyba że podatnik złoży wniosek o zaliczenie nadpłaty w całości lub w części na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych.” Jak wynika z ustaleń kontroli w żadnym przypadku nie podjęto działań mających na celu ustalenie woli podatnika, co do zadysponowania stwierdzonymi nadpłatami. Nadpłaty zaliczono na poczet zobowiązań stycznia marca, bądź kwietnia odpowiednio 2011 lub 2012 r. Jak wynika z wyjaśnień P. D. R. automatyczne zaliczenie nadpłat na poczet zobowiązań różnych miesięcy uzależnione jest od daty wprowadzenia przypisu do systemu komputerowego i od daty księgowania wpłat.

W żadnym z kontrolowanych przypadków nie wydano postanowienia o zaliczeniu nadpłat na poczet bieżących zobowiązań, czym naruszono art. 76 a § 1 ustawy o.p. zgodnie z którym w sprawach zaliczenia nadpłaty na poczet zaległych oraz bieżących zobowiązań podatkowych wydaje się postanowienie, na które służy zażalenie. Niewydawanie postanowień P. D. R. tłumaczy:

„Ze względu na zmianę oprogramowania w 2009r., kontrole Regionalnej Izby Obrachunkowej w 2011 roku, operacje oka (zwolnienie chorobowe 1½ miesiąca czerwiec - lipiec) mimo spiętrzenia zadań (wystawiłam w roku podatkowym 2011 ok. 2000 tys. upomnień oraz 560 tytułów wykonawczych, oraz wykonywanie w pierwszej kolejności terminowych zadań. Ordynacja podatkowa w sprawach zaliczenia nadpłaty na poczet zobowiązań bieżących lub zaległych nie narzuca terminu wystawienia takiego postanowienia, w takiej sytuacji księgowy podatkowy może w każdym czasie takie postanowienie wydać”.

Brak postanowień wymaganych przepisem prawa oznacza, że stronie nie zakomunikowano o zaliczeniu nadpłaty na poczet zobowiązań. Ponadto jak wynika z kontrolowanych dokumentów w żaden sposób nie poinformowano podatnika o istnieniu nadpłaty. Powyższe może być powodem istnienia do dnia kontroli nadpłaty powstałej w 2006 r. (wiersz 5 tabeli nr 8) i nadpłaty powstałej w 2007 r. (wiersz 7 tabeli nr 8).

Zalecenie

Na bieżąco monitorować salda podatników. W przypadku wystąpienia nadpłat podejmować działania określone w art. 76 § 1 ustawy o.p. W przypadku zaliczenia nadpłat na poczet zaległych oraz bieżących zobowiązań, stosownie do art. 76 a § 1 ustawy o.p. wydać postanowienie.

Informację o wykonaniu zaleceń pokontrolnych lub przyczynach ich niewykonania oraz o podjętych działaniach, proszę przekazać Burmistrzowi Słubic w terminie 30 dni od ich otrzymania.

Zalecenia podpisał
Burmistrz
Tomasz Ciszewicz